

BENOÎT FÉLIX, UNE LIGNE DANS LE CIEL.

Benoît Félix (1969) is een Brusselse kunstenaar. Zijn poëtische constructies in papier waren recent o.m. tijdens twee groepstentoonstellingen in De Markten ('Tussen Hond en Wolf', 2010 en 't Beweegt', 2009) te bekijken. Nu toont de Antwerpse galerie MX7 een ruime selectie van zijn recent werk.

Félix tekent en werkt met papier maar hij knipt die tekeningen uit en werkt er driedimensionaal mee. Of zoals hij het zelf zegt: "Mijn objecten zijn sculpturen die eigenlijk geen sculpturen zijn, maar tekeningen. En mijn tekeningen zijn geen tekeningen omdat ze in de lucht zweven en sculpturen zijn. Minder – of meer – dan een ding, teken ik in de ruimte de contouren van wat dat ding niét is."

Félix weet dat paradoxaal lijkende artistieke uitgangspunt te vertalen in een serie papieren sculpturen en sculpturale tekeningen die heel poëtisch en vaak mysterieus aandoen. Aan de ingang van de tentoonstelling hangt een Fontana-achtig werkje: een blauwe foto die diagonaal, van linker benedenhoek naar rechter bovenhoek, bijna helemaal doorgeknipt is. Maar Félix gaat niet met een mes een schildersdoek te lijf zoals Fontana. Nee, hij snijdt heel zorgvuldig een flinterdunne pijl uit een monochroom blauwe foto. 'Une ligne dans le ciel' heet het werkje dat door het verwijderen van de dunne pijl niet langer een plat vlak is, maar een minimalistische sculptuur die een zekere ruimtewerking heeft.

Wat verder hangen vier stroken in een zelfde monochroom blauw. Maar hier herkennen wij ze als foto's van de condensatiestreek van een straalvliegtuig door de blauwe lucht. Boven deze vier lange, smalle foto's heeft Félix een minimale beschilderde boord in papier – of eigenlijk maar de helft ervan, een rechte hoek – aangebracht. Het geheel noemt hij 'Bord de la peinture'.

Félix' werk is licht en efemeer. Hij vervaardigt een walvis- en een wolfsculptuur uit papier en weerom zijn ze half getekend, half uitgeknipt. Die techniek, het uitknippen van objecten in papier om die daarna – met spelden of andere hechtingstechnieken – een ruimtelijk effect te geven, past Félix steeds weer toe in de serie objecten die te bekijken zijn in de galerie. Zoals in een grote sculptuur van een kluwen van papieren stroken die tot een kunstige, grote sculpturale compositie zijn gemaakt, tegen de muur vastgemaakt met spelden. Op een krukje ligt een kleinere versie.

Soms zijn Félix' werkjes ronduit enigmatisch, zoals een serie ringetjes in papier die aan een spijker hangen in een piepklein houten kistje. Of hyperminimalistisch zoals een koord met een strop (om iemand op te hangen?) aan beide kanten. Het enige wat een beetje jammer is aan deze intrigerende tentoonstelling is dat er in de kleine ruimte van de galerie wat té veel objecten te bekijken zijn: ze krijgen niet allemaal de ademruimte die ze verdienen.

Marc HOLTHOF